

Sygn. akt V CSK 154/09

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia K.
z siedzibą w K.
przeciwko A. S.A.
o zobowiązanie do udzielania informacji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda na rzecz
pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa Stowarzyszenia K. przeciwko A. S.A. o zobowiązanie do udzielenia informacji, Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 sierpnia 2008 r., wyrokiem z dnia 29 grudnia 2008 r. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I, jak w sentencji, oraz oddalił dalej idącą apelację w pkt II, rozstrzygając o kosztach postępowania w pkt III.

Powód od powyższego orzeczenia wniósł skargę kasacyjną zaskarżając je w pkt 1 i 3. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podniósł, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wymagające w szczególności rozstrzygnięcia czy roszczenie informacyjne wynikające z art. 105 ust. 2 Pr. aut. jest prawem niemajątkowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Jak trafnie przyjmuje się w ugruntowanym orzecnictwie Sądu Najwyższego sprawą majątkową jest sprawa, w której zgłoszone żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Podnosi się również, że podstawą wyróżnienia kategorii praw majątkowych i niemajątkowych jest typowy interes, jaki realizują. Na podstawie tego kryterium do praw majątkowych zalicza się w szczególności prawa rzeczowe, wierzytelności opiewające na świadczenia majątkowe, prawa majątkowe małżeńskie, a także istotną część praw kwalifikowanych jako tzw. własność intelektualna, przy czym dla uznania konkretnego prawa podmiotowego za prawo typu majątkowego nie ma znaczenia, czy ma ono jakąś wartość rynkową. Do praw niemajątkowych zalicza się prawa osobiste i prawa rodzinne niemajątkowe, stanowiące element stosunków między małżonkami, krewnymi, przysposobionymi i powinowatymi (zob. np. postanowienie SN z dnia 6 października 2006 r., V CZ 67/06, niepubl; postanowienie SN z dnia 31 maja 2006 r., IV CZ 42/06, niepubl; postanowienie SN z dnia 26 stycznia

2006 r., V CSK 53/05, OSP 2007, nr 2, poz. 14; uchwała SN z dnia 9 grudnia 2005 r., III CZP 111/05, OSNC 2006, nr 11, poz. 183; postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2005 r., II CZ 110/05, niepubl.).

W ocenie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości fakt, że sprawa, której przedmiotem jest żądanie udostępnienie informacji oraz dokumentów na podstawie art. 105 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) ma charakter majątkowy, na co wskazuje już samo brzmienie powołanego przepisu. Należy zważyć, że celem wytoczenia tego powództwa jest ułatwienie organizacji zbiorowego zarządzania dochodzenia innych zasadniczych roszczeń, którymi są roszczenia wynikające z naruszenia autorskich praw majątkowych oraz o opłaty o których mowa w art. 20 ustawy.

Należy też zauważyć, że skarżący w postępowaniu przed sądem pierwszej i drugiej instancji nie kwestionował majątkowego charakteru roszczenia informacyjnego. W piśmie procesowym sporządzonym w dniu 3 stycznia 2008 r. podał jako wartość przedmiotu sporu kwotę 800 zł. W związku z tym, że żądanie pozwu nie mogło zostać i nie zostało rozszerzone w postępowaniu apelacyjnym (art. 383 k.p.c.) zatem wskazana przez skarżącego kwota 800 zł stanowi podstawę do ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia, a w konsekwencji oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej w świetle art. 398² § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uznał skargę kasacyjną za niedopuszczalną z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia i na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach postępowania zgodnie z art. 98 § 1, 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.